

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	1209010662
Dátum vydania rozhodnutia:	11.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1209010662.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 11. februára 2015 prerokoval dovolanie, ktoré podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky v prospech obvineného J. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 1T 113/2009, a toho istého dňa verejne vyhlásil

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por., a to v neprospech obvineného J. O..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, sa z r u š u j e .

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Bratislave sa p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 19. februára 2013, sp. zn. 1T 113/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, bol obvinený J. O. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Za to bol obvinenému J. O. uložený podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, § 37 písm. m/ a § 36 písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil aj ochranný dohľad na jeden rok.

Na základe podnetu predsedníčky senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Zuzany Molnárovej podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 369 ods. 1 Tr. por. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, a konaniu, ktoré mu predchádzalo, dovolanie v prospech obvineného J. O., a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., t.j. že proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

V písomnom odôvodnení dovolania minister uviedol, že v inom konaní bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 22. augusta 2013, sp. zn. 2Ntc 6/2013, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, rozhodnuté podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. tak, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 30. apríla 2010 vydaný pod sp. zn. 31Hv 38/10y, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 20. októbra 2010, sp. zn. 17 Bs 255/10i, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky J. O. uznaný za vinného zo spáchania tam uvedených prečinov a zločinov a odsúdený podľa § 28 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, § 28a, ods. 4 Zákona o návykových látkach Rakúskej republiky k trestu odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Následne bol J. O. dňa 6. marca 2014 prevzatý od príslušníkov rakúskej polície na územie Slovenskej republiky a eskortovaný do Ústavu na výkon väzby Bratislava za účelom ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu súdmi Rakúskej republiky a uznanom na území Slovenskej republiky v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2Ntc 6/2013.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky v podanom dovolaní konštatuje, že v čase odovzdania J. O. z Rakúskej republiky na už uvedený výkon trestu na území Slovenskej republiky, došlo v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 1T 113/2009, rozsudkom z 19. februára 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, k odsúdeniu J. O. na trest odňatia slobody vo výmere desať rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a uložený ochranný dohľad na jeden rok, a to za trestný čin, ktorý táto osoba spáchala pred odovzdaním, pričom odovzdané rozhodnutie sa na tento trestný čin nevzťahovalo.

V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na ustanovenie § 21 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, podľa ktorého osoba odovzdaná z iného členského štátu na výkon trestnej sankcie podľa tohto zákona, nesmie byť stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred odovzdaním, na ktoré sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo (zásada špeciality).

Táto zásada špeciality by bola „prelomená“ v prípadoch taxatívne uvedených v ustanovení § 21 ods. 2 už uvedeného zákona č. 549/2011 Z.z.

V tomto prípade, ako konštatuje minister spravodlivosti Slovenskej republiky v podanom dovolaní, neboli dané dôvody neuplatnenia zásady špeciality zakotvené v § 21 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. Najmä nedošlo k súhlasu odsúdeného J. O. s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky (§ 21 ods. 2 písm. e/ zák. č. 549/2011 Z.z., k vyhláseniu odsúdeného po odovzdaní do Slovenskej republiky, že sa výslovne vzdáva uplatnenia tejto zásady vo vzťahu k trestným činom spáchaným pred jeho odovzdaním (§ 21 ods. 2 písm. f/ zák. č. 549/2011 Z.z.), či k získaniu súhlasu justičného orgánu štátu pôvodu so stíhaním odsúdeného O. pre trestné činy ním spáchané pred jeho odovzdaním (§ 21 ods. 2 písm. g/ zák. č. 549/2011 Z.z.).

Dodatočný súhlas vydávajúceho štátu už nie je možné získať, keďže tento, v zmysle príslušných právnych predpisov, môže byť požiadaný iba o vydanie súhlasu na výkon trestu uložený pred dňom vydania alebo na trestné stíhanie, ktoré aktuálne prebieha za trestný čin spáchaný pred dňom vydania. V prípade, že nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z trestného činu spáchaného pred vydaním do Slovenskej republiky, vydanie ani jedného súhlasu nie je možné.

Z uvedeného vyplýva, že J. O. nemal byť stíhaný a odsúdený, ani obmedzená jeho osobná sloboda za trestný čin, ktorý spáchal pred odovzdaním, na ktorý sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky v závere podaného dovolania poukázal na to, že v predmetnom prípade bola porušená zásada špeciality uvedená v § 21 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, čo zakladá dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., pretože proti J. O. sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Navrhol, aby Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z týchto dôvodov podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v neprospech obvineného J. O.. Súčasne, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil, vrátane ďalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Bratislave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Súhlasné stanoviská s podaným dovolaním vyjadrili okresný i krajský prokurátor ako aj obhajca obvineného J. O..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v lehote do troch rokov od doručenia rozhodnutia plynúcej ministrovi spravodlivosti od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 374 Tr. por. Dovolací súd zistil, že dôvod dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného J. O. je zjavne preukázaný a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por., a preto v súlade s ustanovením § 382a Tr. por. dovolaniu vyhovel na neverejnom zasadnutí a svoje rozhodnutie dovolací súd následne verejne vyhlásil.

V zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, takže najvyšší súd zameral svoj postup na zistenie, či proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné tak, ako to predpokladá dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje nasledovné:

Predložený spisový materiál potvrdil dôvodnosť ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky podaného dovolania s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

Právoplatné odsúdenie obvineného J. O. rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 19. februára 2013, sp. zn. 1T 113/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, sa vzťahuje na trestný čin, ktorý obvinený spáchal dňa 29. februára 2008, t.j. pred odovzdaním z Rakúskej republiky na výkon trestu podľa zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí. K odovzdaniu obvineného na územie Slovenskej republiky došlo 6. marca 2014. Išlo o trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov, ktorý tomuto obvinenému uložil Krajský súd pre trestné veci Viedeň rozsudkom z 30. apríla 2010, sp. zn. 31Hv 38/10y, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 20. októbra 2010, sp. zn. 17Bs 255/10i. Predmetné odovzdanie z Rakúskej republiky sa nevzťahovalo na trestný čin, za ktorý bol obvinený J. O. právoplatne odsúdený už uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 19. februára 2013, sp. zn. 1T 113/2009, v spojení

s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013.

Správne preto dovolateľ v súvislosti s týmto odsúdením obvineného O. slovenskými súdmi poukázal na ustanovenie § 21 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z., o uznávaní a výkone rozhodnutí, podľa ktorého táto osoba odovzdaná z iného členského štátu na výkon trestnej sankcie podľa uvedeného zákona, nesmela byť stíhaná, odsúdená ani obmedzená na osobnej slobode za trestný čin, ktorý spáchala pred odovzdaním, na ktoré sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo (zásada špeciality). Pritom neboli dané dôvody neuplatnenia tejto zásady, ktoré by príslušným slovenským orgánom umožňovali trestné stíhanie obvineného O. za posudzovaný trestný čin tak, ako to predpokladá ustanovenie § 21 ods. 2 písm. e/, písm. f/, písm. g/ zák. č. 549/2011 Z.z.

Keďže rozhodnutie, ktorým bol obvinený O. odsúdený za trestný čin spáchaný pred vydaním do Slovenskej republiky nadobudlo právoplatnosť, dodatočný súhlas vydávajúceho štátu (Rakúskej republiky) už nie je možné získať.

Za týchto okolností je zrejmé, že trestné stíhanie obvineného O. za uvedený trestný čin bolo neprípustné a malo byť zastavené z dôvodu obsiahnutom v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (v osobe obvineného O. išlo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas a taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný).

Preto Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To 56/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v neprospech obvineného J. O.. Napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil tak, ako aj rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Bratislave prikázal, aby vec so zreteľom na konkrétne konštatované porušenie zákona znovu v odvolacom konaní prerokoval a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.